

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **J. H.**, t. č. ve Věznici Ostrava-Heřmanice, P. S. 2/B1, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27.5.2015, o **invalidní důchod**,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5.2015, kterým byly zamítnuty jeho námitky a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.3.2015, č. j. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod, bylo potvrzeno. Žalobce namítal, že mu nebyla provedena další odborná vyšetření, EEG, CT mozku. Uvedl, že trpí epilepsií a má za to, že jej zdravotní stav velmi omezuje při zařazení do pracovního procesu. Od 18 let se léčí na psychiatrickém oddělení u MUDr. L. C., zdravotní středisko O.F.

Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Vzhledem k tomu, že žalobce namítá výhradně posouzení zdravotního stavu, navrhla, aby zdravotní stav žalobce přezkoumala Posudková komise MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech

důchodového pojištění. Rozhodnutí žalovaná ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 17.3.2015, č. j. 810 224 5679 byla žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů. Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 27.2.2015 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 15 %. Podle posudku o invaliditě ze dne 27.2.2015, který zpracoval posuzující lékař MUDr. Š. M. rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 4a, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Posuzující lékař uvedl, že dle doložených zpráv odborných lékařů i zprávy praktického lékaře, přičemž vycházel ze zdravotní dokumentace MUDr. R. K. ze dne 16.2.2015, neurologického vyšetření ze dne 27.3.2014 MUDr. R., psychiatrického vyšetření z 26.1.2015, vyšetření v neurologické ambulanci MN Rakovník, MUDr. Š. z 30.4.2012 a 25.5.2011, vyšetření RDG MUDr. Š., Rakovník z 30.4.2012, předchozí posudkové dokumentace z roku 2007, je žalobce v pravidelné péči zejména neurologické, psychiatrické a ambulance praktického lékaře pro základní onemocnění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je epilepsie, sekundární, vyvolaná toxometabolickým postižením CNS při polyvalentní toxikomanii. Dle lékařských zpráv Dr. D. ze dne 28.1.2015 je stav žalobce stabilizovaný, anxiosně-depresivní sy je situační a zvládaná medikací. Podle neurologického vyšetření Dr. R. – epi záchvat po vynechání medikace, v roce 2013 asi 3 záchvaty, v plánu kontrolní EEG vyšetření th. – convulex. Posuzující lékař z míry poklesu pracovní schopnosti určil – s ohledem na chronickou hepatitidu typu C – horní hodnotu doporučeného rozpětí, tj. 15 %, což nezakládá vznik invalidity žádného stupně. Žalobce je schopen dosavadního zaměstnání, schopen rekvalifikace. Nutná abstinence od návykových látek, nutno dodržovat protizáchvatový režim.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku o invaliditě České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.5.2015, zpracovaného posuzující lékařkou MUDr. M. H., podle něhož k datu napadeného rozhodnutí a k datu posouzení zdravotního stavu v rámci řízení o námitkách, zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce neodpovídal žádnému stupni invalidity. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je epilepsie typu GM kompenzovaná léčbou s ojedinělými záchvaty, bez neuropsychického deficitu. Míru poklesu pracovní schopnosti posuzující lékařka hodnotila dle kap. VI., položky 4a) s přihlédnutím k úzkostně depresivní poruše a dělnické profesi horní hranicí z daného rozmezí (10 až 15 %), tj. 15 %. Zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle pol. 4b), c), d), kapitola VI., přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o epilepsii částečně kompenzovanou, nekompenzovanou, rezistentní na léčbu, s neuropsychickým deficitem. Lékařka lékařské posudkové služby ČSSZ dospěla k výsledku, podle něhož lze posudkový závěr posudkového lékaře ze

dne 27.2.2015 potvrdit. Posuzující lékařka vycházela ze shodné zdravotní dokumentace, jak je uvedeno výše a z profesního dotazníku ze dne 22.1.2015.

Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 21.10.2015, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 27.5.2015 žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla epilepsie se záchvaty GM, při léčbě a dodržování životosprávy se jedná o formu kompenzovanou, která odpovídala příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kapitole VI., položce 4, písmeno a), z rozmezí 10 až 15 % posudková komise stanovila horní hranici 15 %. Není důvod ke zvýšení této horní hranice, neboť anxiosně depresivní porucha je lehká. Žalobce byl schopen vykonávat pomocné dělnické profese v nezkráceném pracovním úvazku, v denních směnách. Nebyl schopen práce fyzicky nadměrně náročné, v nočních směnách, ve výškách a u točících se strojů. Byl schopen práce jako pomocný dělník. K námitce žalobce, že nebyl vyšetřen EEG a CT, posudková komise uvedla, že EEG vyšetření bylo provedeno v únoru 2010. Pokud v dalším průběhu neurolog toto vyšetření neindikoval, není důvod k jeho provedení. Při dodržování životosprávy a užívání léků, epileptické záchvaty nejsou. Poslední epileptický záchvat je uveden v březnu 2014 po vysazení léků. Rovněž bylo v minulosti indikováno vyšetření CT mozku, nebylo provedeno pro nespolupráci posuzovaného. Tato vyšetření indikuje neurolog, je to v jeho kompetenci a PK MPSV nespatřuje důvod k tomu, aby vyšetření nechala provést, nemá ani k tomu kompetence. Zdravotní stav nevykazuje progresi ani zhoršení. Není důvod, aby byl přezkoumáván duševní stav posuzovaného, neboť je psychiatrem vyšetřován opakovaně a z tohoto hlediska je stav uspokojivý. Posuzovaný – žalobce má pracovní omezení, o invaliditu se však nejedná.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.r.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud jednal dne 24.11.2015 v nepřítomnosti žalobce. Žalobce se nachází ve výkonu trestu. Na dotaz soudu, zda požaduje, aby byl eskortován k ústnímu jednání, bylo soudu sděleno, že o eskortu k ústnímu jednání nežádá.

Krajský soud po provedeném řízení a dokazování vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 15 %, když lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení i lékařem v námitkovém řízení byl stanoven shodný pokles pracovní schopnosti. Posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR nebylo prokázáno jiné zjištění poklesu pracovní schopnosti. Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech

důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání, zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů a posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce. Komise na základě odborných lékařských nálezů: ambulance psychiatra MUDr. L. C., neuroložky MUDr. J. S., neurologa MUDr. R. (Věznice Heřmanice), psychiatra MUDr. P. D., praktického lékaře MUDr. K., z období před datem vydání napadeného rozhodnutí, dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce je o 15 %, tedy že nedosahuje míry, která zakládá invaliditu alespoň I. stupně. Posudková komise se vyjádřila i k námitkám žalobce, že nebyl vyšetřen EEG a CT a konstatovala, že EEG bylo provedeno v únoru 2010 a pokud v dalším průběhu neurolog toto vyšetření neindikoval, nebyl důvod k jeho provedení s tím, že při dodržování životosprávy a užívání léků epileptické záchvaty nejsou. Poslední epileptický záchvat je uveden v březnu 2014, a to po vysazení léků. Posudková komise rovněž uvedla, že v minulosti bylo indikováno vyšetření CT mozku, nebylo provedeno pro nespolupráci žalobce. Tato vyšetření indikuje neurolog, je to v jeho kompetenci a posudková komise nespátřila důvod k tomu, aby vyšetření nechala provést s tím, že k tomu ani nemá kompetence, přičemž zdravotní stav žalobce nevykazuje progresi ani zhoršení a nebyl důvod, aby byl přezkoumáván duševní stav žalobce, neboť psychiatrem je vyšetřován opakovaně a z tohoto hlediska je stav uspokojivý. Posudková komise dospěla ke shodnému závěru jako lékař v námitkovém řízení.

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Vzhledem k tomu, že u žalobce v takovém rozsahu pokles pracovní schopnosti prokázán nebyl, není možno žalobce považovat za invalidního i přes zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaná se náhrady nákladů řízení vzdala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou

vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 24.11.2015

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**